

nogen Sinde betvivlet, at Ordene „denne Lov“ nu maatte sigte til Loven i dens ændrede Skikkelse? Og hvem vilde for Alvor paastaa, at naar det i § 2 udtales, at Stat og Kommune yder deres Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter „denne Lovs Regler“, at der saa stadig kun skulde sigtes til den ældre Lov, og at, naar det f. Eks. i § 6 udtales, at de Krav, som tilkommer en forsikret eller hans efterladte „ifølge denne Lov“, ikke kan overdrages eller pantsættes eller angribes af Kreditorerne, det saa kun skulde gælde de i den ældre Lov omtalte Krav eller kun disse Krav i den da fastsatte Skikkelse? Og det samme gælder naturligvis Ordene „nærværende Lov“, der jo betyder ganske det samme som „denne Lov“. Hvilket fornuftigt Menneske vil saaledes bestride, at naar det i Bestemmelsen om Grundlovsforandring i Grundloven af 1915 hedder, at „Forslag til Forandring i og Tillæg til nærværende Grundlov“ kun kan vedtages paa en vis bestemt særlig vanskelig Maade, saa maa „nærværende Grundlov“ ogsaa omfatte senere vedtagne Ændringer i Grundloven — hvorfor jo ogsaa senere ved Optrykningen af Grundloven i 1920 de i sidstnævnte Aar vedtagne Grundlovsændringer uden videre indføjedes i Grundloven som nu af sig selv henhørende under „nærværende Grundlov“ i Stedet for de ved dem ændrede tidligere Grundlovsbestemmelser. Og paa samme Maade vil heller ingen tvivle om, hvad selve Invalidforsikringsloven af 1921 angaar, at naar det i § 19 hedder, at Besværinger over de af Invalidforsikringsfondens Direktion „i Medfør af nærværende Lov“ tagne Bestemmelser med faa Undtagelser ikke kan indbringes for Domstolene, saa maatte dette ogsaa gælde de af samme Direktion i Medfør af den senere Ændring i Invalidforsikringsloven af 29. Marts 1924 tagne Bestemmelser.

Det vil ved en nærmere Undersøgelse af, i hvilke Tilfælde Ordene „denne Lov“ eller „nærværende Lov“ har den snævrere eller videre Betydning, vise sig, at det regelmæssigt kun er i Lovens Slutnings- eller Overgangsbestemmelser, at de har den snævrere Betydning som kun sigtende til den en bestemt Dato stadfæstede Lov, medens de, hvor de findes inde i Loven, i Almindelighed har den videre Betydning som omfattende Loven med senere Ændringer.

Den paastaaede snævrere Forstaaelse af Ordene „nærværende Lov“ er derfor i Virkeligheden den sjældnere og en, der kun kan antages, hvor samtlige foreliggende Omstændigheder tvinger dertil, fordi en modsat Forstaaelse ikke vilde give nogen fornuftig Mening. Men dette er der slet ikke Tale om her. Det er nemlig saaledes, at den sædvanligste Forstaaelse af Ordene „nærværende Lov“ i § 10 som omfattende ogsaa senere Ændringer ikke blot giver fuldt god eller tilstrækkelig Mening, men ogsaa aabenbart efter hele Sammenhængen, hvori de staar, er den virkelige Mening med Ordene.

§ 10 findes nemlig i Afsnit II om Invalidforsikringsfonden. I denne Fond skal opsamles alle de Midler, hvoraf Invaliderenten gennem Sygekassen skal udbetales til Invaliderne. Disse Midler stammer ifølge Lovens § 5 fra fire forskellige Kilder, nemlig dels fra Invalidpræmier fra de forsikrede selv, dels fra Bidrag fra de efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere og dels fra aarlige Tilskud saavel fra Staten som fra de forsikredes Opholdskommuner, saaledes at Staten og Opholdskommunerne udreder hver Halvdelen af det fornødne Tilskud. For at det nu ikke skal gaa ud over Invaliderentynderne, hvis alle de nævnte Bidrag ikke indløber i tilstrækkelig Grad, eller hvis være sig Invalidforsikringsfonden eller den paagældende Sygekasse bliver ude af Stand til at udrede Invaliderenten, bestemmer Lovens § 10, at den Invaliderente, der i Overensstemmelse med nærværende Lov, det vil sige med Loven, tilkommer de forsikrede, garanteres af Statskassen. Dermed er der givet Statsgaranti for, at de forsikrede uden Hensyn til Invalidforsikringsfondens eller den paagældende Sygekasses Forhold til enhver Tid faar, hvad der til enhver Tid tilkommer dem efter Loven.

Den sædvanlige Betydning af Ordene „nærværende Lov“ stemmer altsaa ganske med den naturlige Mening med Statsgarantien i § 10, naar denne ses i den Forbindelse, hvori den staar, nemlig i Afsnittet om Invalidforsikringsfonden. Og der foreligger heller ikke i Lovens Motiver det allermindste om, at noget andet og mere skulde være tilsigtet med denne Bestemmelse, der i øvrigt oprindelig stammer fra Invaliditets- og Alderdomsforsikrings-Kommissionens Lovudkast, hvorefter Invaliderenten skulde udredes af en Rigsforsikringsanstalt, hvis Midler udelukkende skulde hidrøre fra Præmier, og hvor derfor en Statsgaranti for, at denne Forsikringsanstalt altid var fuldt betalingsdygtig, fandtes paakrævet.*) Denne Forstaaelse af Ordene „i Overensstemmelse med nærværende

*) Se dette Lovudkasts § 33 (Betænkningen Side 157).